

[Miljøministeren]

mer med forslag om, hvad der skal gøres, og hvorledes det skal gøres.

Jeg kan altså bekræfte, at det drejer sig om den eksisterende fabrik, og jeg kan bekræfte, at depoterne vil blive fjernet. Det drejer sig om de to depoter, om hvilke vi måske ud fra den undersøgelse, som vi fortsætter, kunne sige, at i stedet for at fjerne depoterne ville det måske være tilstrækkeligt med en indkapsling af depoterne. Men i samme øjeblik erhvervsforholdene for fiskerne og erhvervsforholdene for turismen på stedet er truet og befolkningen på stedet er opskræmt – jeg havde nær sagt: næsten hele nationen er opskræmt af den måde, medierne har behandlet denne sag på, med rette eller urette, det siger jeg ikke noget om – så må det være rigtigt, at man tager det, som min kollega fiskeriministeren har kaldt en politisk beslutning, før jeg er færdig med mine undersøgelser eller de undersøgelser, som miljøstyrelsen foretager, fordi man skal sikre, at folk kan både leve og have deres erhverv som fisker på stedet uden frygt for en japansk situation, som hr. Bolvig nævnte.

Jeg vil gerne bekræfte over for hr. Ove Jensen og andre, der er lokalvalgte, at de har henvendt sig til mig meget tidligt – meget tidligt, fru Margrete Auken – og sagt: vi er i fællesskab meget fremme med denne sag, fordi vi er alvorligt bekymrede for, hvorledes dette amt, som vi er valgt i, har mulighed for at løse denne opgave. Må vi, der ikke er medlemmer af folketingets miljøudvalg, få den samme viden, som folketingets miljøudvalg har fået? Ja, sagde jeg med det samme, og jeg udleverede alle de dokumenter, der overhovedet var praktisk mulighed for at udlevere. Der er ikke lagt skjul på noget som helst. Det er rigtigt, som hr. Ove Jensen siger: man har været interesseret lokalt, og man har været meget tidligt fremme for at gøre noget ved sagen. Det synes jeg nok som miljøminister at jeg kan glæde mig over.

Jeg vil undlade at kommentere mange af de andre meget grove, synes jeg, vurderinger og ikke bruge ord som løgn og svindel og meget andet fra folketingets talerstol. Jeg mener ikke, der er belæg for det.

Til allersidst skal jeg kun lige sige, at det er min helt klare overbevisning og indtryk efter at have været miljøminister i godt et år, at alle de folk, vi har siddende i de forskellige styrelser, arbejder loyalt og dygtigt ud fra

de givne henstillinger med de opgaver, de får pålagt, men samtidig har mange af dem naturligtvis en ansvarsbevidsthed, der bevirker, at de føler, at der er behov for en markering af deres synspunkter. Dette er fuldt lovligt, og jeg har ikke stoppet noget sådant.

Når det drejer sig om et ganske bestemt forureningslaboratorium, bliver jeg lige nødt til at sige noget om, hvorledes miljøministeriet er opbygget med 5 styrelser og en miljøstyrelse. Til miljøstyrelsen er der knyttet 3 laboratorier. Ingen har i dag anvendt den korrekte betegnelse for det nævnte laboratorium. Det hedder miljøstyrelsens havforureningslaboratorium. Vi har også et ferskvandslaboratorium og et luftforureningslaboratorium. Det ville være halsløs gerning, om vi vedtog et forslag om motiveret dagsorden, der siger, at et enkelt af disse laboratorier skal forestå undersøgelserne omkring Cheminova. Undskyld, jeg siger det direkte: dette virker mere end dilettantisk, og spørgsmålet er, om det overhovedet er miljømæssige hensyn, der ligger bag det.

Det, man kunne gøre, var, at man kunne sige: miljøministeren skal sikre, at de forhold, der er omkring Harboør, selvfølgelig bliver fuldt klarlagt, fuldt oplyst, og at man så hurtigt som overhovedet muligt bringer regeringens beslutninger til udførelse ved at fjerne depoterne, som føles – med rette eller urette – som en trussel både for fiskerne, for de folk, der bor der, og for en stor del af befolkningen, såfremt der er usikkerhed om det.

Men jeg kan ikke acceptere en dagsorden, der pålægger mig at lade et enkelt laboratorium, som er en del af en styrelse, som er en del af dem, der er ansvarlige over for mig, forestå en undersøgelse. Der kan kun være én, der leder det arbejde; det er miljøministeren. Det er ham, vi kan drage til ansvar i givet fald for, at det ikke er godt nok, eller for, hvis han har undertrykt nogle synspunkter eller viden eller andre konkrete ting.

Hvis en sådan motiveret dagsorden skulle have et fornuftigt indhold, skulle den under ingen omstændigheder lyde, som den lyder, og jeg spørger mig selv, om det kan være andre interesser end de miljømæssige, der her kommer frem. Jeg gætter på, at det er utilsigtet eller måske på grund af manglende omtanke.